

[Skatteministeren]

Det er sådan, at realrenteafgiften kun har virkning, så længe realrenten er høj. Realrenteafgiften bortfalder, hvis renten bliver lavere end inflationen plus 3½ pct. For 1992 er realrenteafgiftssatsen på knap 45 pct. Det er som bekendt lavere end beskattningen af anden privat opsparing, der skal beskattes som kapitalindkomst, dvs. op til ca. 57 pct.

Endvidere er der mulighed for at investere i aktier og indeksobligationer, der er fuldstændig fritaget for afgift. Hertil kommer, at indbetalinger til pensionsordninger er fradragsberettigede med op til 68 pct.s skatteværdi, mens udbetalingerne typisk beskattes lavere. Det er et fornuftigt regelsæt, og det har også vist sig, at pensionsindbetalingerne fortsat er stigende, selv om afkastet er underlagt realrenteafgift.

Fremskridtspartiet anfører, at realrenteafgiften betyder vanskelige konkurrenceforhold for den danske pensionsbranche i forhold til udenlandske udbydere. Endvidere er realrenteafgiften efter Fremskridtspartiets opfattelse i strid med EF-retten og skal derfor fjernes før eller siden, siger Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiet er ganske vist opmærksomt på, at der er afsagt to EF-domme, ifølge hvilke Belgien kan opretholde fradragsregler, der svarer til de danske regler. Men efter Fremskridtspartiets opfattelse betegner dommene kun en midlertidig retstilstand. Derfor siger Fremskridtspartiet, at realrenteafgiften skal fjernes før eller senere, enten som konsekvens af EF-retten, eller fordi nye forsikringsprodukter, der ikke rammes af realrenteafgiften, vil dukke op og tiltrække dansk pensionsopsparing.

Jeg kan godt klart og tydeligt sige, at jeg er meget uenig i Fremskridtspartiets fremstilling af disse forhold. Men der er utrolig mange misforståelser omkring det her, som der derfor kan være grund til at ramme en tyk og kraftig pæl igennem. Der er grund til kraftigt at understrege, at EF-Domstolen ikke, som anført af Fremskridtspartiet, har fundet, at de belgiske regler er i strid med EF-traktaten.

Tværtimod har EF-Domstolen godkendt, at Belgien kan begrænse fradragsretten for indbetalinger til livsforsikringer til kun at omfatte indbetalinger til livsforsikringsselskaber, der er etableret i Belgien.

Og domstolen statuerede, at de belgiske skatteregler ikke er i modstrid med EF-trakta-

tens bestemmelser om arbejdskraftens fri bevægelighed eller den fri udveksling af tjenesteydelser. Det er en dom, som helt oplagt også har betydning, når vi ser på de danske fradragsregler; og på baggrund af den dom, der er afsagt, er der ingen som helst grund til at ændre de danske fradragsregler for pensionsopsparing.

Derfor er det altså ikke korrekt, at den danske pensionsbranche skulle være udsat for ulige konkurrence fra udenlandske livsforsikringsselskaber på grund af realrenteafgiften. Den danske pensionsbranche har gavn af særdeles fordelagtige skatteregler, idet den danske branche kan markedsføre sine produkter med, at indbetalingerne er fradragsberettigede i den personlige indkomst.

Derimod er det rigtigt, at realrenteafgiften kan gøre det svært for danske livsforsikringsselskaber at sælge livsforsikringer i udlandet. Men det problem har vi netop løst med det lovforslag, som jeg fremsatte i tirsdags, om beskattning af ikkefradragsberettigede livsforsikringer – det er lovforslag nr. L 229. Efter dette lovforslag vil det blive muligt at markedsføre livsforsikringsordninger i udlandet, som er fri for realrenteafgift, og derved bliver danske selskaber konkurrencemæssigt ligestillet med andre selskaber i konkurrencen på de udenlandske markeder.

Jeg vil kort sige om det foreliggende beslutningsforslag, at det er endnu et eksempel på, hvor let det er at fremsætte forslag om ufinansierede skattelettelser. Det ville have været langt mere interessant, hvis hr. Ole Donner samtidig havde fortalt os, hvordan Fremskridtspartiet ville have finansieret en afskaffelse af realrenteafgiften, idet jeg her ser helt væk fra, at regeringen må prioritere opgaverne sådan, at hvis der skaffes et samfundsøkonomisk råderum til skattelettelser, så prioriterer vi allerhøjest en lettelse af skatten af en ekstra tjent krone, altså en lettelse af marginalbeskattningen af personlig indkomst.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Skatteministeren gør det nemt for mig at komme herop, idet jeg ikke har yderligere at tilføje for så vidt angår substansen i forslaget.

Jeg vil blot erindre om, at realrenteafgiften er aftalt med et meget stort flertal i Folketinget, og den enighed mellem regeringen og Socialdemokratiet agter vi selvfølgelig at fastholde.